

Izhaja vsaki dan
 Izdajatelj in prevajatelj ob 5. uri, ob ponedeljkih ob 9. uri jutraj.
 Posamične številke se prodajajo po 3 avš (6 stotink)
 v mnogih tobakarnah v Trstu in okolici, Ljubljani, Gorici,
 Kranju, St. Petru, Sežani, Nabrežini, Sv. Luciji, Tolminu,
 Ajdovščini, Postojni, Dornbergu, Solkanu itd.
 Cene oglašev se računajo po vrstah (široke 73 mm, visoke
 2 1/2 mm); za trgovinske in obrtne oglase po 20 stot.;
 za oglasnice, zahvale, poslanice, oglase denarnih zavodov
 po 50 stot. Za oglase v tekstu lista do 5 vrst K 20, vsaka na-
 daljna vrsta K 2. Mali oglasi po 3 st. beseda, najmanj pa
 po 40 stot. — Oglase sprejema inšerlatni oddelek uprave
 „Edinosti“. — Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“.

Edinost

Glasilce političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Naročnina znaša

za vse leto 24 K, pol leta 12 K, 3 mesece 6 K. — Na
 naročbe brez doposlane naročnine se uprava ne odzira.
 Vsi dopisi naj se pošiljajo na uredništvo lista. Nefrankovana
 pisma se ne sprejemajo in rokopis se ne vrača.
 Naročnino, oglase in reklamacije je pošiljati na upravo lista.

UREDNIŠTVO: ul. Giorgio Galatti 18. (Narodni dom).
 Izdajatelj in odgovorni urednik ŠTEFAN GODINA. Lastnik
 konsorcijski lista „Edinost“. — Natisnila tiskarna konsorcijska
 lista „Edinost“ v Trstu, ulica Giorgio Galatti št. 18.
 Poštno-hranilnični račun št. 841.652.
 TELEFON št. 1157.

Mesečna priloga: „SLOVENSKI TEHNIK“.

Z manifestacijskega shoda

polit. društva „Edinost“ za koroške Slovence.

IV.

Govor Josipa Mandiča.

Ali mi smo proti vsprejemu 2/3 večine
 tudi še iz nekega drugega razloga: iz de-
 mokratčnosti, s katero se mora pona-
 šati naš program. 2/3 večina je najne-
 demokratičnejše orožje parlamentarnega
 boja; ali naj se mi demokratje in sinovi
 naroda ne upremo do skrajnosti proti uvedanju
 takega monstuma? Sredstvo je nedemokra-
 tično, da ga n. pr. Švica sploh ne pozna.
 Mi smo proti 2/3 večini tudi iz tega razloga
 in prepričan sem, da morajo biti proti vsi
 svobodomiselní elementi in prijatelji zdravega
 napredka. Prepričan sem, da najdemo v na-
 ših vrstah tudi socialno demokracijo. (Aplavz
 in pritrdjevanje.) Zlobni jeziki po listih hočejo
 sicer znati, da dr. Adler in njegovi somišlje-
 niki mislijo podpirati nemške aspiracije. Ali
 moremo verovati temu? Ali bi bilo to možno,
 da bi socialni demokratje mogli biti naenkrat
 tako — nesocialni in — nedemokratični?!
 Ali misli res socialna demokracija postaviti
 se v protislovje se svojim programom in po-
 kazati vsemu svetu, da je nje program le
 lepa beseda, da „egalitè, fraternitè“, ne ekzistira,
 ko gre za boj za nepravilnost usurpacije in ko-
 rist Nemstva?! Ne, v to ne moremo verjeti
 dokler ne bomo videli. A če bi vedeli, kako
 bi morali govoriti o potem? Mi smo socialni,
 mi smo zavzeti za napredek in svobodo člo-
 večanstva, mi smo pravi demokratje, ali ne
 socialni demokratje v službi privilegiranec,
 v službi avstrijske vlade!! (Frenetičen
 aplavz.)

Mi ne moremo vsprejeti 2/3 večine! Po-
 stopati drugače, pomenjalo bi podpirati tiste
 tendencije, ki jim je cilj: zagotoviti Nemčiji
 gospodstvo v Avstriji ter ukloniti Slovan-
 stvo za nedogledne čase v tmino robstva in
 nasilja. (Bučno pritrdjevanje.) Pravim, mi ne
 moremo, mi ne smemo niti misliti na to, da
 ne bi se z vsemi možnimi, dovoljenimi in ne-
 dovoljenimi sredstvi upirali jarmu, pod kateri
 se nas hoče spraviti. Hanibal ante portas!
 To ni vprašanje časti in narodnega ponosa:
 to je vprašanje narodnega napredka, narod-
 nega blagostanja politične moči, ki imamo
 do nje po boju pravico. (Pritrdjevanje.)

Soglašati z nemškim zahtevani — sogla-
 šali do skrajnosti — pomenjalo bi: povračati
 se vedoma v dosedanje stanje, dovoliti, da se
 nas bo tudi v bodoče proglašalo kakor „manjše
 vredne“. da se nam pritisne pečat inferjor-
 nosti (Vsklikanje.) In do tega ne sme priti
 kakor je Bog v nebesih! (Viharen frenetičen
 aplavz.)

Želeti 2/3 večino, pomenjalo bi nadalje

željo, da predložena razdelitev okrajev ostane
 za desetletja taka, kakoršnja je! To bi po-
 menjalo: vzeti parlamentu možnost za to, da
 v neizogibnem času po naravni evoluciji in
 naravnem razvoju prebivalstva spremeni raz-
 delitev — to bi pomenjalo: sankcionir-
 ati za vse čase to, kar nam je vlada
 prisodila v volilnem odseku po dobrodušnosti,
 da ne rečem kratkovidnosti in pomanjkanju
 enerģije slovenskih odposlancev v volilnem
 odseku. (Pritrdjevanje in vsiklik od vseh
 strani) Rekel sem: za vse čase! To ni
 retoriska fraza. Ob grupiranju in konfiguraciji
 sedanje in — mutatis mutandis — bodoče
 Avstrije, si ni možno misliti, da bi bil en
 del parlamenta v možnosti, da bi — s koli-
 kor toliko nade do vpeha — povzdignil
 svoj glas za spremembo volilne reforme. Ker
 za to bi trebalo, kakor smo že videli, dve-
 tretjinske večine. Nu, kakor stoje stvari, ne
 bi nobena stranka, nobena narodnost mogla
 kaj doseči v tem pogledu. Nje glas bi bil
 glas vprijočega v puščavi.

Ozrmo se na sestavo bodočega parla-
 menta! Poslancev bo — po sedanjem načrtu
 — 510. Da se spremeni ta volilni red, tre-
 balo bo dve tretjini od 516 — z drugimi
 besedami: 344 glasov. Že sama misel na to
 je šimera. Ako bi hoteli doseči spremembo,
 morali glasovati za: ves slovanski blok in
 skoro polovica Nemcev! Ali pa narobe: vsi
 Nemci in žnjimi dober del Slovanov. To pa
 ni možno ker so interesi Nemcev in Slovanov
 tudi tu naravno divergentni. Saj gre v tem
 slučaju z naše strani proti Nemcem, da ohrani-
 mo pred njihovo pohlepnostjo in nazasit-
 nostjo, kar se sploh še daja ohraniti. Dvete-
 rtjinska večina pa je petrifikacija vladnega
 načrta — zagotovljenje njegove perpetuitete,
 grob vsakega parlamentarnega delovanja v
 tem pogledu — grob volilnega razvoja.
 (Viharen aplavz.)

Ali moremo torej mi privoliti v to?
 (Burni klici: Nikdar in nikakor!!) Že sama
 pamet nas uči, da se more in sme ovekovečati
 samo to, kar je dovršeno, popolno, kar je
 prišlo kakor zadnja faza razvoja, zadnja evo-
 lucija. Iz tega sledi zaključek: da se more
 želeti, da se zapečati le to, kar nam ugaja,
 s čemer se strinjamo kar nas zadovoljava.
 (Živahno pritrdjevanje.)

(Pride se.)

Odsek za volilno reformo.

(Brz. poročilo.)

DUNAJ 1. Na današnji seji odseka za
 volilno reformo je najprej posl. Schlegel pred-
 lagal, naj se reasumira § 4 volilnega reda
 za državno zbornico, češ, da hoče staviti do-
 datni predlog. Reasumiranje je bilo sklenjeno,
 nakar je posl. Schlegel predlagal, naj odsek

Pozdravil je in ona mu je odzdravila.
 Stisnil je njeno orokavičeno roko in jej
 voščil dober večer. Kaj bolj pametnega mu
 ni prišlo na misel.

„Hvala, Manica, da ste prišli... Idiva na
 desno!“ jej je dejal polglasno in ona mu je
 sledila molče.

Roko v roki sta šla s počasnimi koraki
 po trotoarju.

„Glejte, Manica, dejal sem vam in tudi
 pisal, da brez vas ni življenja za-me...“

„Koliko jih je že bilo, ki so mi isto go-
 vorili!“ ga je prekinila ona.

„Torej ne verujete mojim besedam?“ je
 vprašal.

„Ne vem še...“

Prišla sta do drevoreda. V kostanjih je
 šumelo zadnje perje in tuintam je letel nočni
 metulj mimo.

„Ah, Manica, verujte mi!“ je zaprosil
 Poljanšek.

„Prositi znate pa res lepo!“ je dejala
 ona in se zasmejala.

Prišla sta do klopice in sela.

Lepa, jasna noč je bila, doli se je sve-
 tilo mesto v nešteto lučih, kakor odsev ne-
 beških zvezd.

Molčala sta oba nekaj časa.

vsprejme določbo o volilni dolžnosti. Uteme-
 ljeval je svoj predlog podrobneje, ter predla-
 gal, naj bi se določbo o volilni dolžnosti pre-
 pustilo deželnim zborom.

Posl. Grabmayer se je izjavil proti temu
 predlogu, češ, da je prijatelj svobode javnega
 življenja.

Posl. Tavčar se je zavaroval proti očit-
 anju reakcionarnega mišljenja, kakor so mu
 to izlasti očitali „Narodni Listy“. Govornik je
 na stališču, da je treba razširiti deželno av-
 tonomijo, četudi bodo s tem Slovenci v mno-
 gih deželah potlačeni. Izlasti uravnavo jezi-
 kovnega vprašanja ne bi mogli Slovenci Šta-
 jerske, Kranjske in Istre prepustiti deželnim
 zborom. Temu nasproti so Slovenci navdušeni
 pristaši takozvane narodne avtonomije. Go-
 vornik je izrazil mnenje, naj bi bil vsak, ki
 je za volilno dolžnost, dolžan se potegovati
 za pluralitetno volilno pravico.

Govornik se je izjavil proti predlogu
 Schlegela, tako tudi posl. Adler, Lecher in
 Choc.

Posl. Gessmann je predlagal, naj se v
 principu določi volilna dolžnost, češ, da bi to
 služilo interesom vseh strank ter da bi se
 preprečilo preplavljenje socialne demokracije.
 Minister za vnane stvari je govoril o vzrokih
 pro in contra volilni dolžnosti ter je prišel
 do zaključka, naj se odločitev prepusti od-
 seku. Ako bi bil isti pripravljen vsprejeti do-
 ločbo glede volilne dolžnosti, bi bil predlog
 posl. Gessmana v toliko srednja pot, da bi
 načelo in vodila izvedbe začrtal državni zbor,
 faktično izvedbo teh vodil bi se pa za slučaj
 prepustilo deželnim zborom. — Na ta način
 bi ozemlje, za katero bi ta odredba veljala,
 postalo manje in tako bi se v posamičnih
 kronovinah in deželah najbolje vpoštevalo to-
 zadevne nazore.

Posl. Hruby je predlagal, naj se izvoli
 pododsek 10 členov, ki naj se o vprašanju
 volilne dolžnosti posvetuje v obče, o stavlje-
 nih predlogih pa posebej ter naj tekom treh
 dni poroča odseku. Nadalje je predlagal, naj
 se posvetovanje o § 4 prekine. Izrazil je svoje
 začudenje, da podtika posl. Adler reakcijo-
 narne tendence predlogu o uvedanju volilne
 dolžnosti. Predlogi Hrubega so bili vsprejeti
 in seja zaključena.

Prihodnja seja jutri ob 6. uri popoldne
 z dnevnim redom: Volitev pododseka ter na-
 daljevanje današnjega volilnega reda.

Ali deželna, ali narodna avtono- mija?

V izdanju od minole nedelje že smo
 omenili — govoreči o predlogu poljskega po-
 slanca Starzyskega za razširjenje deželne
 avtonomije —, kako so konservati-
 vne mariborske „Südösterreichische Stim-
 men“ pokarale poslanca dra. Šusteršiča, ker

„Kaj ne, Manica, vi se dolgočasite?“ je
 dejal Poljanšek.

„Dolgočasim?... Ne...“

Njen glas je trepetal.

Njune roke so se iskale, in ko je Po-
 ljanšek držal njeno v svoji, jo je pritisnil na
 ustnice in jo strastno poljubil.

„Kaj delate?“ je dejala ona plaho, a
 roke mu ni odmaknila.

„Ničesar... To, kar moram!“ je dejal
 Poljanšek.

„Glejte, Manica, iskal sem lju-
 bezni po svetu, a je nisem dobil še prave in
 resnične ljubezni, ki ne prestane nikoli... Jaz
 vem pa, da sem jo sedaj našel... Vaše oči so
 mi to obljubovale že davno... Manica, jaz te
 ljubim... blazno... Brez tebe nočem živeti...“

Privil jo je k sebi in jo poljubil.

Ona je molčala, njeni roki sta se skle-
 nili krog Poljanška.

„Manica, kaj neda me ljubiš?“ je šepe-
 tal Poljanšek.

„Tudi ti me ljubiš... blazno...
 kakor jaz tebe... Pojdeš z menoj do konca
 sveta, če bi te prosil...? Reci, da, Manica!“

„Seveda, ti neumni, lepi fant, seveda te
 ljubim... Nocoj, ko je tako lep jesenski večer,
 nocoj te ljubim... Smiliš se mi, ti idealni
 fant, ki iščeš večne ljubezni, ker je nikoli ne
 najdeš...“

ni — kakor člen odseka, ki je razpravljaj o
 rečenem predlogu — takoj povdarjal tradici-
 jonalnih zahtev Slovencev.

Mi se drzemo trditi — piše mariborsko
 glasilo —, da Slovenci vrše le patrijotično
 delo, ako se nepremično drže svojega pro-
 grama, ki odklanja vsako večanje pravice po-
 samičnim deželam. Oglejmo si le dežele, v
 katerih so morali Slovenci vršiti doslej tako
 rekoč službe rabljev. Liberalna era je znala
 pod devizo „svoboda, enakost“ mamiti Slo-
 vence na meji, dokler se niso odprle oči tudi
 najpriprostejšemu človeku, kateremu niso v
 tem „svobodnem času“ dovoljevali niti tega
 veselja, da bi se svobodno izraževal in go-
 spodarski razvijal.

Moč, ki jo ima dežela z nje organi, je
 moral Slovenec trdno občutiti. Vse prošnje
 in peticije južnih Štajercev so bile zastoj.
 Sadovi tej samovlastnosti so: povsodi odpor,
 strupena nezadovoljnost in naravnost ogor-
 čenje vsled žaljenja naših pravic. Po teh
 grenkih izkušnjah moramo izjaviti, da bi
 bili toliko zadovoljnejši, kolikor manje vprašanj bi se bilo
 poverilo kompetenci dežele! Ali naj vršimo še dalje službo podajačev in
 naj-li celo tudi v šolskih stvareh in jezikovni
 zakonodaji poverimo deželi še večje pravice?!

To bi bilo naravnost samoubojstvo.

To so izkusili doslej Slovenci Štajar-
 ske, Koroške in Primorja. Slovenci v teh de-
 želah nimajo ob danih okoliščinah nič boljšega
 pričakovati ter bi se morali — vzlic vsemu
 svojemu žilavemu odporu — sčasoma pogu-
 biti. Odrešenje za njih je v pravični volilni
 reformi in v neizogibni posledici tej: v na-
 rodni avtonomiji, do katere mora
 priti v nedoglednem času, kakor je moralo
 priti tudi do volilne reforme. Ozirom na to
 važno vprašanje postavljajo „Südösterreichi-
 sche Stimmen“ postulat: **Nobene deželne,
 ampak narodno avtonomijo!**

Dogodki na Ruskem.

Volitev za dumo.

Iz Petrograda poročajo: V dobro obve-
 ščenih krogih se govori, da se bodo volitve
 za dumo vršile med Božičem in Novim letom.
 Natanjšni čas bo določen še le meseca de-
 cembra. Volitev 570 poslancev se bo isto-
 časno vršila po vsem carstvu. Nova duma se
 sestane v Petrogradu dne 5. marca.

Drobne politične vesti.

Angleški kapital v Srbiji. Iz
 Belegagrada poročajo: Angleški pisatelj Al-
 fonz Steed, ki se mudi tukaj, je v imenu
 nekega angleškega konsorcija stavil srbski
 vladi ponudbo za gradnjo zabalkanske želez-
 nice od Kladova do Niša in od srbsko-turške
 meje do Adrije; potem je v imenu drugega

„Manica, kaj govoriš?“ je vskliknil Po-
 ljanšek.

Ona pa se je tiho zasmejala in dejala
 potem: „Resnico govorim... Nocoj te ljubim,
 ti lepi fant, včeraj sem tudi enega ljubila, ki
 ni bil tako lep kakor ti, jutri pa pride morda
 kak lepši in idealnejši nego ti... Nocoj sem
 tvoja... vsa tvoja“.

Njene ustnice so zagorele na Poljan-
 skovih.

„Pojdi sedaj z menoj... Spremi me do-
 mov!“ je dejala tiho in se oklenila nje-
 gove roke.

Vstala sta in šla... — — — — —

Dve po polnoči je odbilo tisti strašni
 večer.

Poljanšek je bil ravno prišel v svojo
 sobo in prižgal luč. Potem je odprl miznico
 in vzel Grabarjev revolver, ki ga je bil vzel
 po dvoboju s seboj, iz miznice in ga položil
 na mizo, pripravil črnilo, pero in par
 pisem.

Začel je pisati.

Prvo pismo je pisal Manici; dolgo in
 obširno je bilo, polno ironije in žalosti nad
 izgubljenim življenjem, nad neumnim iskanjem
 večne ljubezni...

PODLISTEK.

Na poti k ciljem.

Sl. Vilinski.

„Moram?... Kdo mi pa ukaže?“ je de-
 jala ona in se vzravala ponosno.

Poljanšek se je ustrašil, ker je mislil, da
 jo je razžalil.

„Oprostite!... Prosim lepo!“ je dejal
 prosečim glasom.

„No, sedaj sva že boljša prijatelja!“
 je rekla ona. „Ako prosite, je morda možno,
 da pridem.“

Poljanšek je bil gotov, da pride.

„Torej ob devetih na Karmelitskem
 trgu?“ je vprašal tiho.

„Ne... Že ob osmih...“

„Hvala, Manica... pričakujem vas...“

Že pred osmo je bil Poljanšek tisti ve-
 čer na določenem mestu.

Ni čakal dolgo.

Ravno je odbilo osem, ko je zagledal
 Manico v črni obleki in s črnim klobukom
 na glavi.

konsorcija stavi ponudbo za zgradbo velike tovarne za konzerve v Srbiji. Tovarna se za-veže, da bo za svoje izdelke porabljala sto tisoč komadov goveje živine na leto.

Pravoslavje v Japonski. V Japonski napreduje krščanska vera od leta do leta. Katoliška in protestantska vera imata tamkaj mnogo vernikov. Leta 1868. pričelo se je tamkaj širiti tudi pravoslavje in danes je že nad 30.000 pravoslavnih. Izlasti mladina prestopa na pravoslavje. Leta 1900. je bil ustanovljen „Japonski pravoslavni omladinski klub“, ki ima namen širiti v Japonski pravoslavje. Najimenitnejši razširjevalec pravoslavja v Japonski je otec Pavel Savabe — prvi japonski pravoslavni svečenik. On je med prvimi leta 1868. vsprejel pravoslavno vero, a krstil ga je znameniti ruski misijonar v Japonski, vladika Nikolaj. Neutrudljivo in navdušeno propoveduje ta Japonec pravoslavno vero, in v zvezi temu, da je radi tega mnogo pretrpel, vendar ni izgubil poguma. Poleg vladike Nikolaja ima otec Savabe največ zaslug za mlado pravoslavno cerkev v Japonski.

80-letnica „Srbske Matice“. „Matica Srbska“ v Novem Sadu je obhajala te dni 80 letnico svojega obstanka.

General Jezuitov — Bolgar? Pariški list „Eclair“ je pooblaščen v izjavo, da so roditeji novega generala Jezuitov, o. Wernza, rodno iz Bolgarije, in da se je mati novega generala slučajno mudila na Wirttembergem, ko se je rodil sin, ki je sedaj postavljen na čelo jezuitskega reda. Sicer se sam o. Weroz smatra še dan danes za Bolgara ter ne uvideva, kako da se zamore njegovo izvolitev pripisovati nemškemu uplivu.

Novi krediti za nemško armado. Iz Berolina poročajo: V prihodnjih mesecih bo vlada zahtevala od državnega zbora velik kredit za armado. Kredit se porabi izlasti za ženijske čete in za napravo brzojavnih in telefoničnih vojaških prog.

Ostergovor francoskega ministrskega predsednika. V Louhau je včeraj francoski ministrski predsednik imel govor med banketom, ki so mu ga priredili na čast. Govoril je o zakonu glede ločitve cerkve od države, rekši, kako da bo zakon cerkvi koristil, česar pa ista, podvržena vnanjim vplivom, noče priznati. Vlada izvede zakon ne da bi preganjala, toda energično, ker noče, da bi bila država podvržena imperijalističnim zahtevam cerkve.

Domače vesti.

Smrtna kosa. Umrl je v Slavoniji, kjer se je nahajal po trgovskih poslih, tržaški lesni trgovec in posestnik gosp. Fran Abram, glavar odlične tržaške rodoljubne rodbine in oče g. odvetnika dr. Josipa Abrama.

Občespoštovani rodbini naše najiskrenejše sožalje.

Imenovanje. Minister za notranje stvari je imenoval policijskega koncipista Alojzija Guština policijskim komisarjem v področju tržaškega policijskega ravnanja.

Spremembe in imenovanja v poštni stroki. Premešteni so bili poštni oficijal Leopold Hamperl iz Trsta v Ljubljano, poštna oficijalinja Ivanka Pečnik iz Ilirske Bistrice v Novo mesto. — Imenovani so: poštna odpoštalja Bonifacij Manzoni v Trstu in Fran Černe v Ljubljani poštoma poduradnikoma;

Drugo je pisal Veri. Kakor lep, pomladen spev se je oglašilo nekaj v Poljanškem srecu, po verzih so se vrstile besede same po sebi, in ko je dovršil, sta zdrknili Poljanšku dve solzi na papir. Pa je pogledal na revolver, ki je ležal svetel in tih na mizi in vse je prešlo...

Tretje pismo je pisal materi v domovino. In ko je pisal, se je spomnil zadnjega slovesa od nje, spomnil se je domovine in na vrsto lepih dni in težko mu je bilo v duši ob tem spominu... Odložil je pero in naslonil glavo na roko in se zagledal v luč...

In skoraj bi se bil premislil. Študiral in ubijal bi se dalje po svetu, se bogato oženil in postal filister, kakor jih je na milijone na svetu... A eni sreči bi se moral odreči... večne ljubezni bi ne našel...

Ne, mati, jaz moram končati! — je dejal tiho in prijel zopet za pero.

In tudi ob tem pismu bi se bil skoraj zjokal, ko je je zapiral...

Pisal je še kratko slovo Grabarju in ga naprosil, naj pozdravi tudi Anico...

Ko je vse končal, je vstal in začel hoditi tiho po sobi.

Zrak je bil težek in neprijeten, svetiljka

uradni sluga Josip Remič, Anton Gorše, Jakob Saher, Fran Brezovnik v Trstu, Mihael Musič v Ljubljani in Fran Sušnik v Gorici, ter orožniški stražmaster Mihael Simenc in orožniški postajevodja Ivan Žvanut poštami odpošiljatelji. — V viši plačilni razred so po- višani: poštni poduradniki Anton Podgornik, Karol Leon in Anton Šeme v Ljubljani, nadalje poštni odpravitelji Fran Skrinjer, Josip Loik, Kristijan Vouk, Ivana Klarič, Daniel Šibelj, Karol Golob in Ivan Katalan v Trstu, Alojzij Trampus, Mihael Fait v Gorici in Nikolaj Franič v Krku, nadalje uradni sluga Nikolaj Boraje, Jakob Motz, Josip Muser, Ivan Vrančič, Henrik Magerl in Feliks Con- cina v Trstu, Bogomir Gmeiner, Avgust Ma- rinko, Filip Kalan in Peter Primšar v Ljub- ljani, Nikolaj Bonifacio in Josip Mikulus v Rovinju, Ludvik Dapas v Malem Lošnju, Iv. Dernovšek v Opatiji in Bogomir Saksida v Gorici. — Umrovljena sta bila viši poštni oficijal Josip Galovič in poštni oficijal Anton Purič v Trstu.

Slovenskim županom! „Obč. uprava“ objavlja:

Občina Skomre pri Konjicah je pred kratkim časom sklenila, da bo od c. k. ura- dov sprejemala samo v slovenskem jeziku pisane odloke. Ta sklep je okrajno glavarstvo razveljavilo in dotično pritožbo je namestni- štvu odbilo. Pritožbo na ministerstvo pa je žalibog občina zamudila; kajti pritožba bi morala imeti vspeh, ali pa bi se morala poz- neje vložiti pritožba na c. k. državno sodišče. Ob tej priliki opozarjamo slovenske župane, da „Slovensko društvo“ v Mariboru rado brezplačno preskrbi take pritožbe. Toda po- slati se mu morajo stvari takoj prvi dan, ne pa še le takrat, kadar je rok za pritožbo že zamujen. — Vsa potrebna pojasnila daja drage volje izlasti obmejnim Slovincem tudi naše uredništvo. Prosimo pa, da nam ob- mejni občinski in župni uradi dopisujejo in poročajo o vseh važnih odredbah, tičočih se narodnih vprašanj po vzgledu občine Kokarje na Štajerskem.

V vozu južne železnice...... Vozil sem se iz Trsta proti Ljubljani. Vstopil je tudi očanec s pipico, ki je pridno pljuval po tleh. Nalašč sem ga opozoril na one nemško- laške prepovedi pljuvanja. »Hahaha!« na- smejal se mi je na pol hudomušno, »pu- stimo stati — jaz ne znam brati...« Kaj sem hotel dobrovoljcu drugega, nego mu pritrčiti, da ima — prav! Menim, da bi bilo pač na mestu, da pridejo že enkrat v vozove tudi slovenski napisi!

Ako bo avstrijska vlada tako slabo skrbela za odpravo pljuvanja po tleh, bo jetika še vedno enako močen gospodar. Ali se ne vozi veliko več nego dovolj naših ljudi po tej prog? Ali pred vsem je treba tudi šol, da se ljudje navadijo citati: drugače so skoro zastoj tudi sloven- ski napisi, kajti tudi vzgledi pljuvanja — »vlečejo« — in naj se avstr. vlada tudi na glavo postavi! Prepoved mora veljati za vse in ukreniti se mora vse potrebno, da se ista uvaža! Železniško ministerstvo pa se za to bore malo zmeni!!!

V vozu za hrbtom mi je bila družba, ki je vso pot prav živahno in trdovratno govorčila — nemški, čeprav sem sodil po obrazih enega gospodov in njegove so- proge, da sta slovanske krvi. Toda, ker je bil nek Ljubljčan (meni znan) vso pot

je gorela polutemno in v sobi je dišalo po petroleju.

Temna senca pred Poljanškom se je premikala počasi sem in tja; vse je bilo tiho, le tuintam je kaj počilo v starem po- hištvu.

Tako je jemal Poljanšek slovo od živ- ljenja.

Vse je šlo še enkrat mimo njega, vsa žalost in vse veselje, a vse je bilo tako majhno in neznatno, da bi se človek najrajši izjokal, če bi je premišljeval... Le zadnji trenutki so bili veliki, vse polno groze in nekaj neznanega je bilo v njih...

Poljanšek je čutil, kako mu drvi kri po žilah in ostra, nagla bolečina mu je šinila skoz možgane...

„Še znorim, če bom odlašal!“ — si je dejal in stopil k mizi.

V stolpu nekje v bližini je bilo štiri, pe- trolejka je začela ugašati in Poljanšek je napel pdeleina...

„Z bogom vse skupaj!“ je dejal in na- slonil cev na sence.

Oster, močen pok je vzbudil gospodinjo...

ž njima v nemškem razgovoru, sem imel njegova družbenika skoro že za nemška — potujčenca... Ali blizu konca vožnje sem dočkal od Ljubljčana vsaj nekaj slovenskih: »hudiča!« Družba pa je imela seboj v Trstu kupljeno papigo, katero je jela strastuo ljubkovati, kar je privabilo bližje nekatere sopotnike. Ali veliko je bilo moje začudenje, ko so do bili nekaj slovenskih odgovorov! Želel sem priti z Ljubljčanom v razgovor, predno izstopim, ali zapel sem se v po- govor z neko osebo. To ponesrečenje pa sem hotel popraviti s tem, da sem ob od- hodu iz voza dokaj glasno pozdravil — nakar me je Ljubljčan spoznal in menjal urno z menoj nekaj slovenskih besedi...

Taki dogodki — da-si na videz ma- lenkostni — so jako poučni, ker nam do- kazujejo, da bi imeli tudi v Ljubljani obe stranki z vzbujanjem narode zavesti še veliko dela, ki bi bilo važneje in nujneje, nego — marsikaj drugega!

Kirilov.

Prvi nastop novega društva „Višava“

na Konknelu je nadkrilil pričakovanje toliko društva samega glede vdeležbe, kolikor gostov glede lepega petja novega društva. Obisk je bil res nepričakovano številčen. Vzlic hladne- mu vremenu — bril je tudi precej močan ve- ter — je bila vdeležba jako lepa toliko iz mesta, kolikor od raznih strani naše okolice, posebno od sv. Ivana, iz Rojana, Opcin in tudi iz bolj oddaljenih krajev naše okolice. Vrlim pevcem „Višave“ in vsem vaščanom si mogel čitati veselje na obrazu, ko so videli na veliki vdeležbi, koliko simpatij uživajo med svojimi brati. Prvi nastop novega društva je v resnici presenetil. Že to število pecev v toli majhni vasi! — Če se ne motimo, ima Kon- konel samo 36 števil, a pevski zbor „Višave“ šteje nad 60 pecev in pevk, tako, da na ve- lik del hiš spada po več pecev, oziroma pevk, a vse družine so vpisane v društvo. To je gotovo redek pojav.

Zares lep pogled je bil to na te čvrste, sveže obraze — to navdušeno pevsko četo, Predsednik društva, g. I. Ferluga, je v nav- dušenih besedah pozdravil občinstvo, zahva- livši se na toli častni vdeležbi. Potem je na- slovil nekoliko vspodbujevalnih besed na na- slov zbora. Ko je dovršil, je občinstvo pri- srčno pozdravljalo novi zbor. Zbora „Slava delu“, Laharnarjev zbor „Vse to“ in Zajčev- „Himno Zvonimira“ je pel možki zbor, me- šani pa Vilharjev venec „Izpod Triglava“. In lahko rečemo, da so peli tako ubrano, kakor nismo mogli pričakovati za prvi nastop. Če bodo vedno tako lepo skupno delovali in se pridno urili, zavzame „Višava“ gotovo svoje častno mesto v vrsti naših pevskih društev. Vsa čast g. pevovodji Baretu, da je v tako kratkem času dosegel tako lepe vspehe! — Tudi igra „Pred sodnikom“ je jako zabavala občinstvo, ker je bila odigrana jako gladko. Posebno moramo častitati gospodu M. Če- bulcu na srečni prireditvi igre in sigurnem nastopu. Njegovo kretanje je bilo pravilno in elegantno, a kar moramo posebno pohvaliti, je bilo lepo, čisto in pravilno izgovarjanje in prednašanje, česar ravno le prepogosto po- grešamo na naših diletantih.

Po veselici je bil animiran ples, a v go- stilniških prostorih, ki so bili natlačeni, je

Tako je končal France Poljanšek.

Slovenski časniki so prinesli žalostno vest o prezgodaj uničenem talentu, o strilih nadah, ki jih je stavila domovina vanj.

Pogreb je bil lep in velik.

Tudi Grabar se ga je udeležil z Ano in njegove oči so bile solzne, ko je stopal za vozom.

Od doma ni bilo nikogar in mati je doma nemara prelivala grenke solze za iz- gubljenim sinom...

Vsi so bili že odšli s pokopališča; črni venci in traki s slovenskimi barvami so le- žali mirno in tiho na novem grobu.

Ob bližnji spomenik, velik marmornat križ, pa se je naslanjala črno oblečena žen- ska. Njeno telo se je stresalo in krčevito je jokala, da se je slišalo naokoli...

Iz oblakov je začel padati dež, venci so se povesili pod kapljami, ki so kakor velike, težke solze polzile po njih...

(Zvršetak.)

bilo veselo življenje ob pevanju raznih zborov.

Še nekaj moramo posebno pohvaliti — g. gostilničarja. Postrežba je bila za take pri- like nenavadno dobra, jedi ukusne, vina do- bra in cene poštene.

Slednjič izrekamo priznanje tudi sveto- ivanski godbi, ki je s pridom zadostovala svoji nalogi.

Shod uslužbencev c. kr. glavnih skladišč. Predvčerašnjim predpoludne, pri- čenši ob 10. uri, se je vršil v dvorani v II. nadstropju delavskega doma v ulici del Bo- schetto št. 5, javni shod, ki ga je bila skli- cala „Zveza uslužbencev c. kr. glavnih skla- dišč v Trstu“. Na dnevnem redu tega shoda je bilo: Razpravljanje o predložitvi ultima- tuma odboru glavnih skladišč.

Uslužbenici teh skladišč so namreč še dne 6. marca t. l. predložili odboru skladišč spomenico, v kateri so zahtevali razna zbolj- šanja. Ker niso na to spomenico dobili dose- daj nikakega odgovora, so sklenili, da pred- lože odboru ultimatum.

Na shodu je predsednik „Zveze“ Jedrej- čič, ki je ob enem člen odseka za zboljšanje, poročal o korakih, ki jih je v tej stvari storil odsek za zboljšanje, namreč pogovor s c. kr. namestnikom (ki je predsednik odbora glavnih skladišč) in pogovor z ravnateljem glavnih skladišč g. Minas-om.

Na to se je vnela razprava o ultima- tumu. Nekateri so zahtevali, naj se da od- boru le en dan časa za odgovor, a drugi so bili mnenja, da se pusti odboru tri dni časa. Slednjič so sklenili počakati tri dni. V ulti- matumu je rečeno: „... naj se jim do 6. ure popoldne v sredo dne 3. oktobra odgovori na vse točke spomenice iz dne 6. marca t. l.“

Na shodu so obljubili podporo v even- tuelnem boju g. Zollia v imenu pristaniških delavcev, g. Bastiani v imenu organiziranih kurjačev in mornarjev, g. Bernisceg v imenu obojha parnikov in g. Kopač v imenu želez- ničarjev.

Z veselice v smrt. Iz Dekani nam pišejo: Dne 30. t. m. se je vršila v Dekanih veselica tamošnjega „Konsumnega društva“. Povabilu na to veselico sta se odzvali pevski društvi iz Srednje in Spodnje Škofije. Ti po- slednji so se pripeljali skupno na vozu in se zabavali skupno, dokler ni bil izpravljen vspe- red. Prirščno so se poslovili od Dekančanov ter si zagotovljali bratsko ljubezen. Skupno so se odpeljali iz vasi Dekani. Kakih 10 mi- nut potem pa je prišla v Dekani pretresljiva vest, da je eden pecev ponesrečil in ostal mrtev. Blizu vsa vas je hitela na kraj ne- sreče, da vidi, kaj se je zgodilo. In tu se jim je nudil strašen prizor. Na tleh je ležal mr- tev Jožef Veljak iz Spodnjih Škofij.

Nesreča se je pa pripetila tako-le. Ne- koliko minut hoda izven Dekani proti Škofi- jam je mal klanec. Ponesrečenec je sedel spredaj in je hotel — ko so dospeli na ta klanec — nategniti zavoro. Ker pa je bila ista nizko nameščena, se je moral precej pri- pogniti. Pri tem pa se je preveznil, zvrnil po glavi in obvisel med vozom in konjema z glavo navzdolu. V tem položaju sta ga vlekla konja kakih 15 do 20 metrov, ne da bi ga bil kdo — bila je noč — opazil. Morda je tudi kričal, ali pevec so pevali in niso čuli. Prvi, ki je zapazil nesrečo, je bil g. K., ki je skočil z voza, vstavil konja. Na to so se- veda vsi priskočili na pomoč, ali brez vspeha: ponesrečenec je bil že mrtev.

Nesreča je tem hujša, ker ponesrečenec zapušča 4 male nedorastle otročiče. Bilo mu je še le 33 let. Bil je poštenjak in v obče priljubljen. Zato je njegova smrt vzbudila iskreno žalost med vsem prebivalstvom.

Umrila je v bolnišnici včeraj v jutro ona Ana Vrabec iz Škorklje, o kateri smo poročali v včerašnjem listu, da se je hudo ožgala, ko jej je bila padla iz rok svetiljka na petrolej.

Na progah tržaškega električnega tramwaya je v včerašnjim dnu uvede- zimski vozni red. Vožnje po znižanih cenah trajajo do 8½ ure dopoldne.

Zemljevid Istre in Trsta z okolico je izdala tržaška knjigarna F. H. Schimpff. Zemljevid je risal gospod Henrik Bombig. Lestva tega zemljevida je 1:200.000. Zemlje- vid je jako razviden in jasen ter obsega vso Istro z otoki, Reko z okolico in hrvatsko Primorje, Furlanijo in Kras in Goriško do sv. Lucije pri Tolminu.

Knjigarna F. H. Schimpff namerava v kratkem izdati enak zemljevid v slovenskem jeziku.

Kaj je franfurterica? Često je čitati po listih — izlaski v sedanjih časpih vsenemškega valovanja in vrenja — o zastavah „frankfurtericah“. Te zastave nosijo tri barve: črna, rdeča, rumena. Te barve so si izbrali Nemci v Frankfurtu na Nemskega leta 1848. in zato se imenuje ta zastava „frankfurterica“. Črna barva pomenja dim, rmena ogenj, rdeča kri. S temi sredstvi pretijo Nemci tudi nam Slovincem pogin.

Iz Srednje Škofije nam pišejo: Domali smo iz gotovega vira, da istrska lokalna železnica menja s 1. oktobrom vozni red, ki bo veliko ugodnejši za udeležnike na naši veselici dne 7. oktobra, ker bo vlak odhajal iz Trsta že ob 3. uri popoldne, a od ta se odpelje v Trst ob 9. uri in pol večer.

Sneg v južni Dalmaciji. Po gorah južne Dalmacije je v zadnjih dneh zapadel sneg.

Neznani so s pomočjo ponarejenih ključev udrli v stanovanje Franciške Loranc v hiši št. 7 v ulici dei Conicoli, ter so odnesli raznih dragocenosti v skupni vrednosti preko 455 kron. Čudno je, kar trdi okradena: namreč, da so tatovi izvršili to tatvino, ko je bila ona doma. Tatovi da so bili v spalnici, dočim je bila ona v neki drugi sobi. To da se je zgodilo predsončnim mej 6. in 6. uro in pol. Tatovi da so prišli in odšli, ne da bi jih bil kdo opazil. Okradena ni bila zavarovana proti tatvini.

Žepokraja. Kamnosek Josip Farfolja, stanujoči v ulici della Madonnina št. 26, je bil predsončnim v krčmi, ki je v hiši št. 14 v ulici dell' Arcata. Tam je bil nekoliko zadremel, a ko se je vzbudil, ni imel več v žepu novčarke, v kateri je hranil 3 krome in 16 stotink. Blizu njega sta pa sedela 27-letni žezak Ivan H., stanujoči v ulici dell' Industria, in 29-letni tapecirar Anton C., stanujoči v Čarbolu. Njiju vedenje, ko se je on vzbudil, se je zdelo Farfolji sumljivo, vsled česar ju je dal aretovati, češ, da sta mu onadva ukradla novčarko. Na policiji so pri enem teh dveh našli 3 krome in 42 stotink. Pridržali so v zaporu oba.

Poulični žepni tatovi. Josipini Vidau, ki je doma iz Ban, je neznan tat večeraj v otro v ulici Vincenzo Bellini ukradl iz žepa novčarko, v kateri je imela 18 kron denarja. Dinarar Josipu Primožiču je na trgu della Barriera vecchia neznan tat ukradl novčarko, v kateri je imel 18 kron denarja. — Ani Vinkovic, iz Kopra, je neznan tat na trgu Goldoni ukradl novčarko, v kateri je imela 9 kron denarja. — Mlinar Peter Della Rosa je bil pa zaspal na cesti, a mej spajden mu je tat ukradl uro in verižico, v skupni vrednosti 18 kron.

Društvene vesti in zabave.

Odbor pevskega društva „Kolo“ bo imel nocoj svojo sejo.

Zasedanje porotnega sodišča.

Radi zločina poskusa posilne oskrbnitve.

Včeraj je sedel na zatožni klopi 20-letni poljedelec Josip Trinajstič, doma iz Kastva. Tožen je bil, da je dne 5. junija t. l. skušal nasilnim potom oskruniti 15-letno Klementino Starac.

Razprava je bila tajna. Predsedoval je sodni svetnik Crusiz, votanta sta bila pa sodni svetnik Codrig in sodni tajnik Rismondo. Obtožbo je vzdrževal svetnik Clarici, branil je toženca pa odvetnik dr. Daninos. Ker je toženec govoril le slovenski, je razpravi prisostvoval tolmač.

Toženec je tajil zločin. Dejal je, da je Klementino Starac le oklofutal, in sicer zato, ker ga je bila teden dni prej razžalila.

Kakor priče so bili zaslišani: Klementina Starac, Antonija Bačić in Josip Blečić.

Porotniki so soglasno pritrdili na stavljeno jim glavno vprašanje, namreč tihoče se zločina poskusa posilne oskrbnitve — dočim pa je bilo na predlog branitelja stavljeno še eventualno vprašanje, nanašajoče se na omeitev osebne svobode. Sodišče je na podlagi tega pravoreka obsodilo Josipa Trinajstiča na 18 mesecev težke ječe, poostrene s postom vsake tri mesece.

Danes se je imela vršiti kazenska razprava proti Franu Gerdol, radi težkega telemege poškodovanja. Ta razprava pa je odložena, ker se ni moglo vročiti poziva toženca, ki se nahaja v svobodi.

Jutri bo kazenska razprava proti Ivanu Gherson-u, radi sokrivde na zločinu tatvine. Gherson je namreč tožen, da je bil člen zlo-

glasne družbe veletatov, ki so tekom dveh let vrtali in praznili blagajne.

Gospodarstvo.

Mestna hranilnica v Kamniku.

V mesecu septembru 1906. je 139 strank vložilo K 34.690'69. 116 strank je vzdignilo K 39.192'73. 6 strankam izplačalo se je bipt. posojil K 13.500'—. Stanje hranilnih vlog K 1.476.108'49. Stanje hipoteknih posojil 1.083.365'47. — Denarni promet K 133.692'20.

Razne vesti.

*** Senzacionalen dogodek na porotni razpravi.** V Inomostu se je v tem tednu vršila pred porotnim sodiščem kazenska razprava proti vdovi deželnega svetovalca Rutthoferja, ki je obdolžena, da je svojega moža zavratno umorila. Razprava se je imela končati v soboto. Po govoru državnega pravdnika se je oglašal za besedo branitelj dr. Ritter ter dokazal, da so trije porotniki že izven sodišča izjavljali nekaterim osebam, kako hočejo soditi, in da se morajo radi tega vsi sedanji porotniki odkloniti. Dotični porotniki so svoje dejanje priznali.

Branitelj je napadel tudi predsednika sodišča, češ, da s pritiskom deluje na porotnike ter je zagrozil, da se odstrani od razprave. Državni pravdnik je v svojem govoru priznal, da so porotniki res prelomili obljubo.

Sodišče je obsodilo branitelja radi razžaljenih besed proti predsedniku v globo 100 kron, potem pa odložilo razpravo, ker treba, da se više sodišče v Inomostu posvetuje, da-li je treba odkloniti sedanje porotnike.

*** Sv. pismo v 400 jezikih.** Na zadnjem sestanku britskih in drugih biblijskih društev se je konstatovalo, da je bilo lanskega leta razpečano 6 milijonov izvodov sv. pisma. — Tega leta je bilo sv. pismo prevedeno v 11 novih jezikov, tako, da je sedaj prevedeno ravno na 400 raznih jezikov.

*** Število lastovs se manjša.** Po sistematičnem opazovanju in štetju, ki se jih je prirejalo na jesen, ko so ptice selivke obhajale na jug, se je pokazalo, da se število lastovk od leta do leta manjša. Uzrok temu decimiranju lastovk je po mnenju dr. Gängler-ja poglavitno o dveh dejstvih. Na eni strani izginejo čimdalje bolj netlakovana mesta (izlaski mala in srednja mesta) in v tlakovanih mestih ne more lastovka najti njih življenjskih pogojev, ker rabi za gradnjo svojega gnezda pa ne nahaja v tlakovanih mestih. Razun tega je tudi spremenjen način obdelovanja polja, ki otežuje lastovski bivanje, kjer se na poljih ne nahaja več toliko ogrcov zučelk, ki jih potrebuje za življenje, kakor nekdanj, ko se je več časa pustilo polja neobdelana. Ker so se te gospodarske razmere spremenile, je pričeto nedostajati tudi lastovk.

*** Glasovi živali.** Neki glasbenik je na poseben način proučeval živalske glasove ter je o tem priobčil zanimive podatke: Konj ima najmuzikalnejši glas. Njegovo rezgetanje je vedno pravilno in nikdar se ne čuje poluglas, kjer mu ni mesta. Tudi sam osel, ima muzikalčen glas, in i-a-če v dovršenih oktavah. Edina opica izvaja glasom tone, ki se morejo nazvati pesmijo. Interesantno je, da lajanje psov ni priroden ton. Psi so zadovolili ta glas tekom neštetoletnih stoletij, ko so se udomačili.

Brzjavne vesti.

† Profesor Weinlechner.

DUNAJ 1. V Bruku ob Litvi je umrl zadet od kapi vseučilišni profesor dr. Weinlechner.

Hotel pogorel.

ISL 1. Včeraj okolu 6. ure zvečer je nastal v hotelu na Schaffbergu ogenj, ki je kmalo popolnoma upepelil hotel.

Pogajanja o nagodbi.

BUDIMPEŠTA 1. „Ogr. biro“ poroča z Dunaja: Državni tajniki Sztereny, Popovics in Mezöffy so danes opoldne dospeli semkaj s členu ogrske strokovne komisije, ki so poslani semkaj radi pogajanja o nagodbi. Ob 4. uri popoldne se je posvetovanje nadaljevalo.

BUDIMPEŠTA 1. „Ogrski biro“ poroča z Dunaja: V palači avstrijskega ministerskega predsedstva se je danes ob 4. uri popoldne sestala strokovna komisija, da nadaljuje zapričeta pogajanja o gospodarski nagodbi. Seji, ki je trajala od 4. do 6. ure popoldne, sta se udeležila od avstrijske strani tudi sekcij-ski načelnik v finančnem ministerstvu pl. Engel in sekcij-ski svetovalec v ministerstvu za poljedelstvo Binder. Razprave se bodo nadaljevale jutri ob 9. uri in triletr popoldne.

Ogrski proračun za 1907.

BUDIMPEŠTA 1. „Ogr. biro“. Danes se je vršil ministerski svet, ki je trajal s presledkom od 10. do 5. in pol ure zvečer. Ministerski svet se je bavil izključno s proračunom za 1907.

Predsednik Loubet.

MEZINE 1. Predsednik Loubet je od-potoval v Loupillon, kjer ostane dva dni.

Ustaja na Kubi.

HAVANA 1. Predsednik Palma se je včeraj v predsedniški palači poslovil od diplomatičnega zbora.

WASHINGTON 1. V Havano je odplulo pet križarjev s četami pomorske pehote.

HAVANA 1. 350 pomorščakov je bilo po železnici odposlanih v Cienfuegos in na druge točke, ne toliko, da uduše sedanje nemire, kolikor da uplivajo na prebivalstvo pomirjevalno, ker vlada v nekaterih krajih razburjenost med dobrovoljci vlade in ustaši. Dobrovoljce vlade so začeli že razoroževati.

WASHINGTON 1. Predsednik Roosevelt in državni podtajnik Rost sta se povrnila semkaj. Kabinet se sestane jutri, da se posvetuje o stvareh na Kubi. Pričakovati je, da bo vse moštvo 6000 mož ukrcano v enem dnevu.

Francoski protektorat nad katoliki na Jutrovem.

PARIZ 1. Nadškof iz Viterba, imenom Graselli, je dospel semkaj iz Lourda, kamor je vodil italijanske romarje. Imel je razgovor s kardinalom Richardom. Več listov meni, da se nadškofu Graselli-ju, ki je zaupnik papežev, poveri misija glede francoskega protektorata nad katoliki na Jutrovem.

Trgovina.

Borzna poročila dne 30. septembra.

Tržaška borza.

Napoleoni K 19.07 $\frac{1}{2}$ —19.10 $\frac{1}{2}$, angleške lire K — do —, London kratak termin K 240.30—240.30 Francija K 95.85—95.55, Italija K 95.42—95.65, italijanski bankovci K —, Nemčija K 117.42—117.60, nemški bankovci K —, avstrijska enotna renta K 98.65—99.95, ogrska krona renta K 94.70—95.—, italijanska renta K —, kreditne akcije K 673.50 — 675.50 državne železnice K 677.—679.— Lombardi K 183.—185.— Lloydove akcije K 782.—790.— Srečke Tisa K 331.75—335.75, Kredit K 496.— do 483.—, Bodenkredit 1880 K 302.—310.—, Bodenkredit 1889 K 302.—310.—, Turške K 160.— do 162.— Srečke — do —

(Dalje na 4. strani).

Tujci v hotelu „BALKAN“

Na novo so došli:

Göttinger V., trgovec, DUNAJ; Simković B., geometer, MONTONA; Blajco Sl., trgovec, KRUSAVA; Hajek V., VARŠAVA; Klemenčič J., učit., SCUTERA; Lipold F., cand. iur., ZALEC; Krajnc F., trgovec, SENJ; Pesina Sl., zasebnik, PBAGA; Stritar P., uradnik, KLAGENFURT; Thomson C., zasebnik, REVAL; Rossi M., zasebnik, MILAN; Mechnik J., trgovec, PRAGA; Heller Sl., častnik, TRST; Savic A., trgovec, KRUSEVO; Markovic M., trgovec, KRUSEVO; Sattler J., cand. iur., DRA-ZAVA; Kodermann D., uradnik, CELJE; Vidic J., trgovec, GODBLIC; Kaic M., trgovec, LIVNO; Haneegger J., tovarnar, SCHOENBERG; Zupancic M., dijak, KARLOVAC; Hanzlik C., trg., DUNAJ; Grebenc V., zasebnik, LJUBLJANA; Himmer L., zasebnik, LJUBLJANA.

Zlato kolajno:
DUNAJ - TURIN
PALERMO

L. Magrini & Figlio

Zlato kolajno:
DUNAJ - TURIN
PALERMO

TRST, ulica S. Giovanni št. 2 (Palača Salem) Telef. 1354

ODLIKOVANA TOVARNA IN ZALOGA

GLASOVIRJEV

Specijaliteta priznanih in najboljih pianinov. Zaloga klavirjev. — Izključno zastopstvo

dvorne tovarne glasovirjev Friedrich Ehrbar na Dunaju.

Koncertini klavirji Ehrbar so na razpolago gg. koncertistov. — HARMONIJI, ELECTR. AUTOMATISNI PIANINI, PHONOLA.

Deja v najem, v zameno, na obroke. Popravlja, akordira. Cene zmerno.

Serravallo-vo železnato kina vino

za bolehnne otroke in rekonvalescente.

Provroža voljo do jedi, utrjuje železnice

in ojačuje organizem.

Priporočeno od najslovejših zdravnikov v vseh

slučajih, kadar je treba se po bolezni ojačiti.

Odmerjava s 16 kolajnam na raznih razlikah in z nad 3000

zdravniškimi priporočili.

I. SERRAVALLO

— Trst. —

TOVARNA POHIŠTVA IGNAC KRON

TRST, ULICA CASSA DI RISPARMIO 5.

KATALOGI BREZPLAČNO.

Sprejemajo se vsakovrstna dela in po posebnih načrtih. Ilustrovan cenik brezplačno in franco.

Tovarna pohištva

RAFAEL ITALIA

Velikansko skladišče in razstava pohištva in tapetarij

TRST

ulica Malcanton štev. 1

po zelo niskih cenah.

Jako praktičen in - - -
- - inteligen ten mladenič

v pisarniških poslih (prevaja v nemško in slovensko iz laškega ali obratno)

išče službe.

Naslov pove: „Inseratni oddelek Edinosti“ v Trstu, ulica Giorgio Galatti štev. 18

Denarna posojila v vsakem znesku, proti jamstvu, zamorejo dobiti osebe vsakega sloja toliko na osebni kolikor na hipotekarni kredit, pod ugodnimi pogoji. Hipotekarna posojila, v vsakem znesku se dajejo po želji strank proti primernim obrestim oziroma proti amortizaciji. Obrniti se je na JOSIPA ZIDARIČ ulica della Caserma št. 14, I. nadst. od 9.—12. predpol. in od 3.—6. popoldne.

Tovarna pohištva

Aleksander Levi Minzi

ulica Tesa št. 52. R (lasina hiša).

ZALOGA:

PIAZZA ROSARIO (Solsko postajajo).

Goto, da se ni bati nobene konkurence.

Sprejemajo se vsakovrstna dela tudi po posebnih načrtih.

Ilustrovan cenik brezplačno in franco

Oglase, poslana, osmrtnice, zahvale, male oglase in v obče kakoršno koli vrsto oglosov sprejema „Inseratni oddelek“ v ulici Giorgio Galatti št. 18 (Narodni dom) polunadstropje, levo. Urad je odprt od 9. zjutraj do 12. in od 3. do 8. pop. Po noči se sprejema v „Tiskarni Edinosti“

